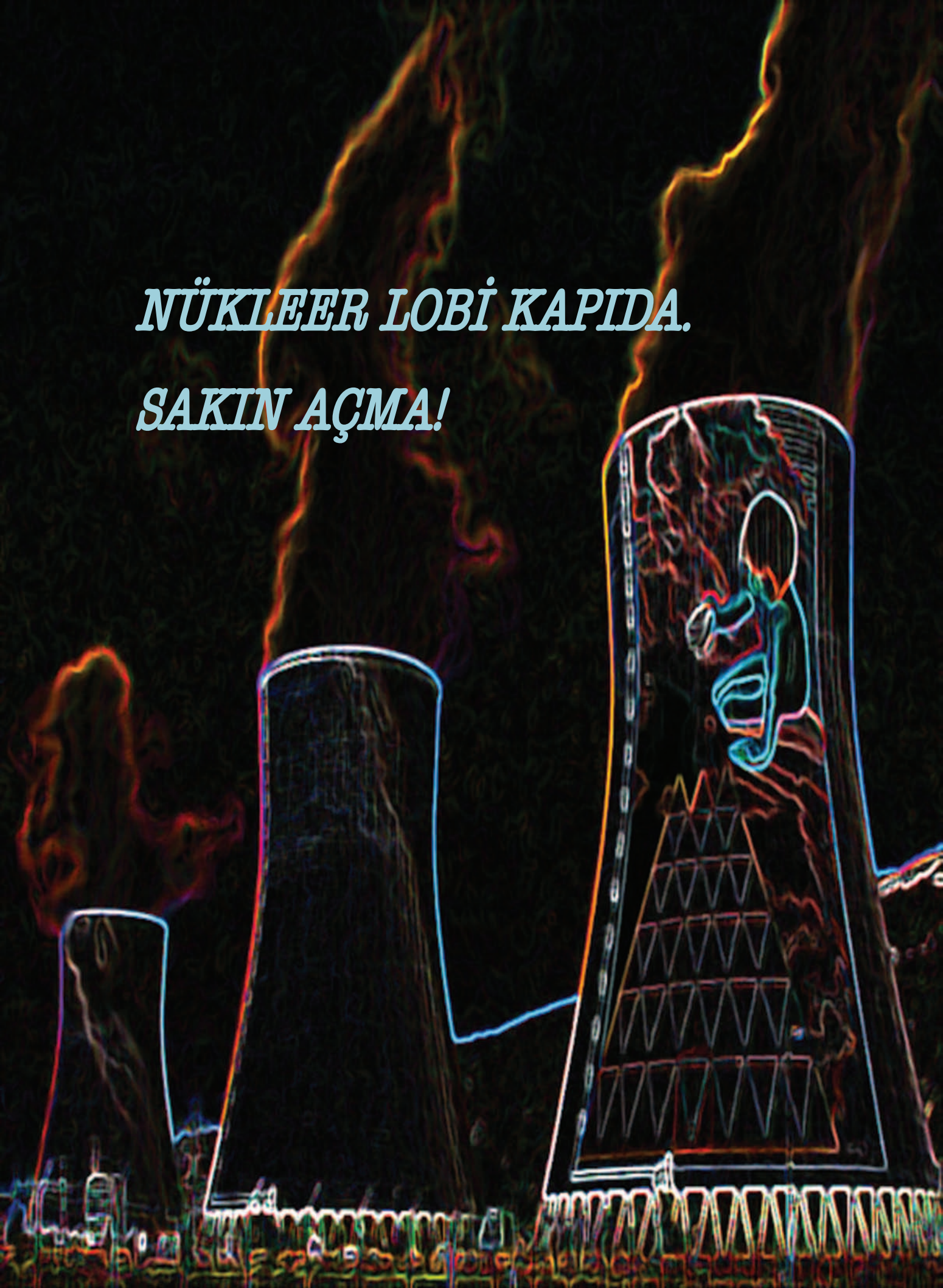

NÜKLEER LOBİ KAPIDA.

SAKIN AÇMA!

TÜRKİYE'DE NÜKLEER ENERJİ SÖYLEMLERİ:

“SİYAH-BEYAZ FİLM GİBİ BİRAZ”

Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu 28 Temmuz 2004 Tarihli Basın Açıklaması

İçinde bulunduğumuz süreçte, gerek sayın Başbakan R.T. Erdoğan, gerekse Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı sayın Hilmi Güler tarafından ülke gündemine getirilen nükleer santrallara gerçekten ihtiyacımız var mı?

Mevcut Hükümetin nükleer enerji ihtiyacını vurgulayan argümanları şunlardır:

1- 2020 yılında ülkemiz enerji ihtiyacı 570 milyar kwh. olacaktır ve tüm öz-kaynaklarımızı kullansak dahi bu ihtiyaç karşılanamayacaktır,

2- Dışa bağımlı kaynak çeşitlendirmesine gidilmelidir. Tek başına doğalgaza bağımlılık sorun yaratabilir,

3- Türkiye nükleer teknolojiye sahip olmalı, bu yarışta mutlaka yerini almalıdır,

4- Nükleer enerji temiz ve güvenlidir.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası olarak bu argümanların yanlış ve yanıltıcı olduğunu, Türkiye'nin nükleer enerjiye ihtiyacı olmadığını yıllardır söylüyoruz.

Yanıtlar

1- Ülkemizin hali hazırda sanayileşme ve enerji planlarının olmaması, ekonominin istikrarsız ve dış manüplasyonlara açık olması, gelişmiş ülkeler formunda yapılan talep tahminlerini her zaman yanıltıcı kılmaktadır.

2000 yılı enerji talep tahminleri

*10⁹ kwh

	2000	2005	2010	2015	2020	2030
DPT	125		240-270			
ETKB	128	197	294	432	570	
TEAŞ	128	212	290		547	
EMO	128	171	224	275	310	386

Bugün 142 milyar kwh. olan üretim ele alınıp, beş ay sonra 2005 yılındaki talebin 145 milyar kwh.olacağını varsayılırsa, yukarıdaki cetvelde tüm talep tahminlerinin sapmış olduğu görülmektedir. Bu sapma ETKB tahminlerinde %26.4, EMO tahminlerinde %15.2 kadardır. Burada en yakın tahminin EMO tahmini olduğu görülmektedir. Yine bu talep tahminleri incelenirse görülecektir ki, 2020 yılında EMO tahmini 310 milyar kwh.'tir. 2030 yılı talep tahminlerimiz ise 386 milyar kwh.'tir.

Öz kaynaklar açısından potansiyelimiz ise; Hidrolik, kömür, rüzgar, jeotermal, güneş ve diğer yenilenebilir kaynaklar dikkate alındığında, 115.000-120.000 MW ya da 482 ile 569 milyar kwh.'tir.

Görüleceği üzere özkaynaklarımız açısından 2030 yılında dahi talebi karşılayacak potansiyel mevcuttur. Yeter ki enerji planlamasını yapalım, yeter ki bu potansiyeli kullanmasını bilelim. Ayrıca yine tahminlerimize göre 2030 yılında kişi başına elektrik tüketimimiz 3880 kwh olacaktır. Bugün AB ortalaması 4000 kwh/kişidir. 2030'da bugünkü AB ortalamalarını yakalayabileceğimiz gözükmemektedir. Türkiye'nin AB üyeliği için de AB'nin gönlünden geçen tarihin bu olduğu söylenmektedir.

2- Dışa bağımlılık konusu gerek 57. Hükümetin, gerekse 58. Hükümetin teslimiyetçi yapısını ortaya koymaktadır. Her iki hükümetin de söylemlerinde bugün kullanılan enerjinin ancak %39'unun özkaynaklarımızdan karşılandığı, bunun 2010'da %29'a, 2020'de %25'e düşeceği bulunmaktadır. Bu söylem, küreselleşmeye entegrasyonun kabulünü ve teslimiyetçiliği içermektedir. **Sonuçta doğalgaz ne kadar dışa bağımlılık yaratıyorsa nükleer enerji de aynı oranda bağımlılık yaratır. Çıkacak olan "nükleer enerji strateji raporu"nda da yakıtın dışarıdan alınacağı ibaresine yer veriliyor olması bizi şaşırtmayacaktır.** Zaten mevcut Hükümet de dışa bağımlılıktan vazgeçmeyi değil dışa bağımlılığı çeşitlendirmeyi hedeflemektedir.

3- Nükleer teknolojiye sahip olmaktan kasıt "nükleer santralleri kendimiz yapar ve satar konumuna gelmeliyiz" ise bu bir hayli zordur. Örneğin, Güney Kore bile bugün dünyanın gözünde "taklid santral" betimlemesi ile güvenilir olmaktan uzak bulunmaktadır. Eğer nükleer teknolojiye sahip olmakla nükleer başlıklı silahlara sahip olmak kastediliyorsa bunun için de nükleer santrale gerek yoktur. Bu konuda Türkiye ne İran'a benzeyebilir, ne de İsrail'e.

4- "En temiz ve güvenli enerji nükleer enerjidir" söylemini de neredeyse tüm dünya yalanlamaktadır. Dünyada pek çok ülke nükleer enerjiyi terk etmektedir. Almanya, İsveç, Belçika, İspanya, Hollanda gibi ülkeler tarih vererek ya santralleri kapatmış ya da ömrü dolanların yerine yenisi sipariş etmeyeceğini belirtmiştir.

Neden başta ABD ve AB ülkeleri olmak üzere dünya nükleer enerjiden kaçıyor? Dünya nükleer enerjiden kaçıyor zira nükleer atıklar bu ülkeler için tam bir baş belasıdır. ABD ve AB ülkeleri atıkları için milyarlarca dolar/euro harcamaktadır. Bu konuda ya kendi insanı-

nı zehirlemekte ve insanı ile sorun yaşamakta ya da gayri-ahlaki bir tavırla atıkları için başta Hindistan olmak üzere az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeleri nükleer çöplük olarak seçmektedirler. Türkiye de bu ülkelerden biridir. Karadeniz'de ortaya çıkan zehirli atık dolu İtalyan varillerinden hala kurtulamadığımız unutulmamalıdır. Petro-koku dünyada bizden başka kullanan ülkeler ancak parmakla sayılabilir. ABD'nin petro-koku nakliye fiyatına bize vermesinin nedeni acaba bizi çok sevmesi midir?

çernobil

Ayrıca nükleer enerjinin; sonlu, finansman-yatırım-işletim-söküm maliyetleri açısından en pahalı, ekolojik dengeyi bozması nedeniyle ve üretim güvenirliliği-kaza-risk açısından da en tehlikeli olduğu anlaşılmıştır.

Anlaşılan yoğun olarak yaşadığımız Çernobil faciası ve hemen sınırlarımızda Ermenistan'daki eski teknoloji ve güvenirliliği şüpheli nükleer santrallerin yarattığı tehlike Hükümet için yeterli değildir.

Nükleer santrali savunanların sık sık kullandığı bir argüman da, "gelişmiş ülkelerin tuzunun kuru olduğu, onların enerji sorununu hallettiği, bizim ise böyle bir lüksümüzün olmadığı" yönündedir. Gelişmiş ülkeler nükleer santralleri yanlış buldukları için sökmekte ve vazgeçmektedirler. Ortada bir so-

run var diyelim, bir sorunu (çok tehlikeli!) bir yanlışla çözümlenmesi akla sığar bir yanı var mı?

Fransızların Amacı: "Derenin Taşı İle Derenin Kuşunu Vurmak"

Gelelim NPI'ya, bu Fransız Framatom ile Alman Siemens ortaklığının Akkuyu'da nükleer santral yapımına talip olmasının nedeni daralan pazar sorunundan çok Avrupa'nın nükleer atıklarını Akkuyu atıkları ile harmanlayıp Toroslara gömmek isteğidir. Geçmiş yılları anımsamakta fayda var, NPI yetkililerinin "Nükleer atıkların Türkiye'de Toros Dağları'nda güvenli (!) bir şekilde depolanabileceği" önerilerinin altında yatan, derenin taşı ile derenin kuşunu vurmaya hesabından başka bir şey değildir.

Sonuç Olarak

Türkiye'nin nükleer enerjiye ihtiyacı yoktur. Bu tamamen nükleer lobilerin daralan pazarlarına yer

açmak ve atıklarına çöp deposu aramak ihtiyacından kaynaklanmaktadır.

Türkiye'nin uzun erimde enerji planlaması yapması, yeni ve yenilenebilir enerji kaynakları ile çeşitlendireceği özkaynaklarını değerlendirmesi gerekmektedir. Türkiye'nin yeterli özkaynakları varken nükleer enerjiye yönelen Hükümetin bu günkü durumu "zengin meyve ve sebze bahçesi olan birinin milyarlarca para verip eczaneden vitamin hapı alması" örneğine denk düşmektedir.

Ayrıca "ben yaptım oldu" mantığı ile bağımsız bilim ve denetim kurumlarının görüşünü almadan projelerin uygulamaya konmasının sakıncalarını hızlandırılmış tren olayı ile hep beraber yaşadık, gördük. Nükleer enerji projesinde de TAEK, taraf tutumu ile bağımsız denetleyici bir kurum olmaktan uzaktır.

Türkiye'yi yeni facialara sürüklemeye ve nükleer santral lobilerinin pazarı-çöplüğü yapmaya kimsenin hakkı yoktur.